

Svar:

Hovedreglen er, at renteudgifter kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori renten forfalder til betaling, jf. ligningslovens § 5, stk. 1. Det er således ikke en betingelse for fradragsretten, at renterne er betalt. Hvor renter i samme gældsforhold i et tidligere indkomstår ikke er blevet betalt, udskydes fradragsretten for forfaldne renter imidlertid til betalingstidspunktet (faktisk betaling), jf. ligningslovens § 5, stk. 7.

Når der optages et nyt realkreditlån med henblik på fuld indfrielse (betaling af restgæld og eventuelle restancer) af et gammelt lån, vil der samtidig hermed ske betaling af eventuelle renterestancer. Det følger af de ovenfor omtalte regler i ligningslovens § 5, at såfremt der ikke allerede er opnået rentefradrag i kraft af hovedreglen, vil låntageren opnå fradrag for renterestancen i det indkomstår, hvori omlægningen sker, idet der ved omlægningen sker en faktisk betaling.

Ved restancer på kontantlån sker der rent teknisk det, at såvel kontantlånets pantebrevsrestgæld som den til lånet knyttede amortisationskonto bliver nedskrevet, uanset at låntager ikke rent faktisk har betalt renter og afdrag på lånet. Der vil således indgå tre komponenter: en nedskrevet restgæld, en nedskrevet amortisationskonto og et restancebeløb. Under hensyntagen hertil er det min opfattelse, at der ikke med den foreslåede formulering af reglen om omlægning af kontantlån er noget til hinder for, at en eventuel restance kan indgå i omlægningen.

Formålet med den foreslåede regel om bevarelse af kurstabsfradraget ved en omlægning er også at gøre det økonomisk muligt for de låntagere, der sidder med gamle højtforrentede kontantlån, at omlægge disse til nye billigere lån. Hvorvidt omlægningen rent faktisk kan gennemføres, herunder gennemføres for låntagere, der er i restance, er alene et spørgsmål, det er op til låntager og realkreditinstitut at afklare.

Spørgsmål 30:

Ad svar på spørgsmål 6, jf. bilag 32.

Vil ministeren indhente en udtalelse fra Justitsministeriets lovkontor om fortolkning af begrebet: »samtlige udgifter, der er forbundet med udlejninger«, jf. lovforslagets § 1, nr. 6?

Endvidere ønskes justitsministerens kommentar til, om den skattemæssige forskel, som kommer til udtryk i svaret på spørgsmål 6, er i overensstemmelse med princippet om »lighed for loven«.

Svar:

Jeg kan henvise til følgende udtalelse modtaget fra Justitsministeriet:

»1. For så vidt angår forltoolkningen af begrebet »samtlige udgifter, der er forbundet med udlejningen«, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, må Justitsministeriet henvise til bemærkningerne til bestemmelsen. Det fremgår heraf, at 40 pct.s-fradraget ligesom efter hidtil gældende regler skal dække samtlige de med udlejningen forbundne udgifter og tillige modsvare egen lejeværdi i udlejningsperioden. Egen lejeværdi opgjort efter ligningslovens regler medregnes for hele indkomståret, selv om sommerhuset har været udlejet en del af året. Ifølge bemærkningerne foreslås det herudover, at fradraget også dækker ejendomsskatter, hvilket må forstås således, at ejendomsskatter ikke vil kunne fradrages ved siden af 40 pct.s-fradraget, heller ikke for så vidt angår den andel af ejendomsskatterne, der vedrører den periode, i hvilken sommerhuset har været udlejet.

Justitsministeriet har ingen bemærkninger til den måde, hvorpå man i lovforslagets bemærkninger har præciseret, hvad 40 pct.s-fradraget dækker.

2. For så vidt angår anden del af spørgsmål nr. 30 fra Folketingets Skatteudvalg skal det fremhæves, at lighedsgrundsætninger som uskrevne retsgrundsætninger først og fremmest tager sigte på forvaltningens afgørelser. I denne sammenhæng indebærer retsgrundsætningen, at ensartede fakta skal føre til ensartede retsfølger, jf. herved Bent Christensen, Forvaltningsret, opgaver, hjemmel, organisation, 1991, side 160.

Denne retsgrundsætning, der retter sig til forvaltningen, gælder ikke for lovgivningsmagten. Inden for grundlovens rammer har lovgivningsmagten adgang til frit at afgøre, i hvilket omfang forskellige situationer bør behandles ensartet eller forskelligt i skattemæssig henseende.«